

det med sin Opfattelse af disse Forhold og af den Erang, der er til Afhjælpning af adskillige Mangler, navnlig da vi have tydeliggjort Redaktionen, som vi her have gjort, saa at ingen Misforstaaelse nu er tilstede. Naturligvis kunne vi ikke ved vor Afstemning her i Thinget have noget Begreb om, hvad det andet Thing under sit Ansvar vil gjøre; men naar nu Thinget her ved denne Behandling ligesom forrige Gang med stor Enstemmighed følger Udvalget i dets Forslag, saa haaber jeg, at den ærede Minister i alt Fald, om han just ikke med nogen Varme kan anbefale Lovens Vedtagelse i det andet Thing, dog vil stille sig saa velvilligt overfor Sagen, at den Beluillie, der utvivlsomt er tilstede i det andet Thing for Forbedringer, rigtig kan komme til sin Ret. Thi erindres maa det dog her, naar der tales om disse Forhold, at det andet Things Udvalg i sin Tid har været enigt i at indstille hele Skibsafgiften til Ophævelse (Modsigelse). Jo, det er rigtigt. Det samlede Landsthingsudvalg har, efterat Sagen havde været behandlet i Folkethinget, indstillet et Lovforslag af det Indhold til Vedtagelse. Det har man gjort. Nu skal jeg ikke sige, om man ogsaa der er gaaet tilbage i Anskuelse. Hvad angaar det ærede Mindretals Forslag under Nr. 3 om frag at udstemme § 3 og dermed gjøre det hele særbdigt, vil jeg sige, at det anser jeg ikke for at være et praktisk Forslag, hvilke Anskuelse man end iøvrigt har. Deri er jeg enig med den høitærede Finansminister, at, skal § 3 helt ud, bør vi have noget Mere ud af denne Lov og indskrænke den til de to første Linier samt sidste Linie. Resten maa da gaa ud om ikke af anden Grund saa dog af Sjønhedsønsyn, og i saa Tilfælde maatte jo, selv om denne Afstemning faldt saaledes ud, som de Herrer ønske den, Lovforslaget komme tilbage til os igjen, og det vil være akkurat det samme Tilspil, som om vi nu vedtog § 3, hvis vi da tænkte os Lovforslaget forandret i det andet Thing. Jeg nærer ikke Tvivl om, at man har saa megen Interesse for denne Sag i det andet Thing, at, hvis der skal være en eller anden Retteelse at foretage i Loven, hvorom man mener, at Landsthinget og Regjeringen kunne blive enige, vi da ogsaa kunne faae Leilighed til at se paa denne Sag et Par Minuter, inden vi stilles, saa at Loven kan faae den Retteelse, der vil være nødvendig, enten de ærede Medlemmers Forslag vedtages eller ikke. Jeg kan derfor ikke anbefale dette Forslag, men haaber af de af mig nævnte Grunde, at Thinget og helst med saa stor Enstemmighed som muligt — de tomme Bente fra-regne, de faae Lov til at lade være at stemme — vil stemme for vort Forslag, og jeg tvivler ikke om, at den høitærede Finansminister, om end med nogen Modvillie, vil tage inod den Bemyndigelse, som Folkethinget paa denne Maade har vist at ville unde ham.

Finansministeren (Estrup): Det er af en af de foregaaende Talere blevet bemærket, at Forslaget, saaledes som det foreligger her, ikke vilde kunne gjøre Regning paa min fulde Understøttelse i Landsthinget. Jeg vil dertil bemærke, at jeg antager, at endogsaa med den fuldeste Understøttelse, som en Minister vilde kunne give, vil et saa nyt og omfattende Forslag ikke blive gjort særbdigt. Men iøvrigt forekommer det mig, at mine Udtalelser ved 2den Behandling, hvor jeg frabad mig den Bemyndigelse, dog egentlig ikke kunde give Anledning til at antage, at Forslaget i og for sig skulde have min fuldeste Understøttelse. Jeg udrøpste mig saaledes, at det ikke vilde gjøre Forslaget i og for sig uantageligt for mig, men det er dog noget ganske Andet, end at jeg ligesom skulde gjøre mig til Bærer i Landsthinget af det Forslag, som jeg i dette Thing har frabadet mig. Den ærede Ordfører har ganske Ret i, at Forslaget, som det er fremsat af mig, maaste ikke fuldt fyldestgjør det Andragende, der fremkom fra Lillebeltskibeperne. Der var ikke i dette Andragende angivet med Bestemthed, hvor langt de vilde have denne Frihed strakt ned ad Kysten; men jeg indrømmer, at der er al Sandsynlighed for, at de have haat noget Mere for Die end det, som er tilbudt i Forslaget. Grunden, hvorfor Forslaget af mig er begrændset paa den Maade, er særlig Hensynet til Flensborg. Den ærede Ordfører mente, at Paragrafen betydede ikke ret meget, naar Flensborg ikke kom med. Min Mening er, at, dersom den ærede Ordfører ved Flensborg mente Flensborg By, vilde det komme til at betyde meget for meget, om denne kom med. Det vilde være at privilegere Farten paa Flensborg, sammenlignet med Farten paa de andre Endepunkter for Jastlandsbanerne. Det vilde være at stille Flensborgs Forbindelse med os ulige gunstigere end Kiøls forbindelsen. Jeg veed ikke, at der skulde være nogen særlig Grund dertil fra vor Side, ligesom jeg ogsaa har megen Tvivl om, at det fra anden Side vilde blive anset for billigt, at man paa den Maade begunstige en af Forbindelseslinierne mellem vort Land og Jastlandets Fjernbaner fremfor andre. Mente man derimod ved Flensborg kun Flensborg Fjords nordlige Bredde til henimod Flensborg, hvor Teglværkerne ligge, havde det meget mindre at betyde. Det er ganske særlig Hensynet til ikke at privilegere Farten paa Flensborg, der har været bestemende for mig til ikke at strække Begrebet: modstaaende Kyst saa langt. Denne Forklaring ønskede jeg kun at give den ærede Ordfører, skjøndt det ikke i dette Øieblik har nogen praktisk Betydning. Den ærede Ordfører antager, at det andet Thing gjentagne Gange havde stillet sig venlig ligeoverfor Forslag om hel eller delvis Ophævelse af den udenrigste Skibsfartsafgift. Jeg erindrer ikke med Bestemthed, om det andet Thing har stemt for fuldstændig Ophævelse